

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BANALULU

Kindertoneel met liedjes in één bedrijf

door

Willy de Wit

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2010

Nr.1542

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BANALULU* op te voeren moet de naam van auteur *WILLY DE WIT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Willy de Wit
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Meneer : Baas van een speelgoedwinkel

Dora : Oudste winkeljuffrouw

Dot : Jongste winkeljuffrouw

Dekor : Twee palmbomen

Benodigdheden : Een grote en een kleine rubberen boot -
een tentje - water - een kist met speelgoed,
touw, bal, leeuwenmasker, twee vislijnen,
twee zeeroverkostuums, één fietsje en materiaal
om een toren te bouwen.

Hawaïaanse muziek. Dora en Dot op. Ze dragen een opblaasbaar bootje boven hun hoofd. Hun kleren zijn kletsnat, gescheurd en gekrompen. Hun voeten zwemmen in hun schoenen.

DORA : (krijst) Stoppen !!

(na dit bevel houdt de muziek op - de meisjes houden halt - Dot laat ogenblikkelijk haar armen zakken en giet haar schoenen uit - de boot blijft als een wonder in evenwicht hangen - Dora loopt rood aan)

Dot !!

DOT : (gaat vliegensvlug voor Dora staan - onderdanig)

Ja Dora ?

DORA : Hou die boot vast, trien !!!

DOT : (onschuldig) Maar we zijn er toch. Je hebt toch zelf gevraagd te stoppen !

DORA : Stoppen wil nog niet zeggen die boot loslaten, trien ! Ga op je plaats staan !

DOT : Ja Dora. (op haar plaats)

DORA : Heb je hem vast ?

DOT : Oké !

DORA : (lacht geniepig) Heb je hem heel goed vast ?

DOT : Oké; Oké !

DORA : Hou hem dan ook maar eens alleen vast.

(laat de boot los, waardoor Dot door haar knieën zakt en onder het vaartuig terecht komt)

DOT : (vanonder de boot)

Help ! Help ! Help ! Dora ? Ze hebben het licht uitgedaan.

DORA : (kijkt meedogenloos de andere kant op - wanneer ze na een poosje geen geluid meer hoort, wordt ze ongerust en komt aarzelend dichterbij)

Dot ? (geen antwoord)

Dotje ? Ben je daar nog ?

(geen antwoord - Dora tilt de boot op en Dot rolt er vliegensvlug onderuit)

DOT : (kwaad) Jij wou me vermoorden hé !? Ik was bijna gestikt, weet je dat ?! Jij wil van me af hé ? Ik ben toch maar een lastpost voor jullie. Een nul. Een zero. Het vijfde wagen aan de wiel (huilt) Jij bent mijn vriendin niet meer (huilt harder)

DORA : (beseft dat ze weer eens te ver is gegaan)

Kom, kom, kom. Ik wou je alleen maar een lesje geven.

DORA : Hier, snuit je neus.

(geeft haar zakdoek)

DOT : (snuit luidruchtig - als een echo horen we daarna het gebrul van een leeuw) Wat was dat ?

DORA : Je neus snulleke.

DOT : Ik heb maar een keer prrrrrrrt gedaan, en ik heb het twee keer gehoord.

DORA : Het zal de wind geweest zijn.

DOT : De wind doet niet Prrrrt. Die doet Oeoeoeoeoeoeoe.

DORA : De golven van de zee dan.

DOT : Nee. Die doen klotsebotseplons.

DORA : Dat doen mijn schoenen ook. (giet ze uit) En mijn jas.

(doet jas uit en zwiert die richting zaal) Kloddernat ! We

moeten onze kleren drogen of we doen een longontsteking op.

Hier, pak vast. (Geeft Dot het eind van het touw en gaat zelf

met het andere eind tot bij een palmboom en maakt het vast -

kijkt kwaad naar Dot omdat die nog steeds op dezelfde plaats

staat - stapt er op af - neemt het touw van haar over en maakt

het zelf vast aan een andere palmboom)

Zo. (trekt haar kleren uit en staat in een lang badpak - Dot

kijkt haar onbegrijpend aan) Vooruit meid ! We moeten de kof-

fer nog halen hoor !

DOT : Moet ik ook?

DORA : Ja, jij moet ook.

DOT : Maar al die...(wijst naar de kinderen)

DORA : (ongenadig) Ik wacht Dot.

DOT : (trekt haar broek uit en staat nu ook in een lang badpak)

Wat nu ?

DORA : Nu hangen we ze te drogen. (voegt de daad bij het woord-

Dot doet haar na) Als de zon zo blijft schijnen zijn ze binnen

een uurtje droog. Kom, we halen de koffer.

DOT : Ik begrijp niet waarom hij ons zo nodig die koffer wou

laten meesleuren.

DORA : Je moet dat niet begrijpen. Je moet doen wat hij zegt.

DOT : Wat doe je nu met een koffer vol speelgoed op een eiland ?

Hier wonen toch geen kinderen om het aan te verkopen ?

DORA : Hij kan het toch ook niet helpen dat zijn schip gezonken is. We mogen nog van geluk spreken dat we die reddingsbootjes meehadden. En kom je nu eindelijk ? (af)

DOT : Pffff. (af)

BAAS : (op - met een klein bootje - kijkt of D. en D. echt weg zijn - neemt dan de jas en de schoenen van Dot - sluipt weer weg)

DOT : (sleurt en trekt de koffer op zijn plaats - Dora doet alsof ze meeduwet) Pfff. Die koffer weegt hoe langer hoe zwaarder. (Dora zit op de koffer) Dora ! Ik kan niet meer.

DORA : (vanuit haar konfortable zitplaats) Nog even Dotje. We zijn er bijna. Oké ! Stoppen maar !

DOT : Ik ben dood - (valt achterover) - moe. (ontdekt dat haar kleren weg zijn en springt recht)

Knetterdeknots !!! Mijn kleren zijn weg.

DORA : Wat zeg je ?

DOT : Iemand heeft mijn kleren weggenomen.

DORA : Dat kan toch niet.

DOT : Nee ? (nadenken) Meneer !

DORA : Dot, ben je nu helemaal op je kop gevallen. Meneer doet zoiets toch niet !

DOT : Dan heb jij ze weggenomen.

DORA : Ik !?

DOT : Er is hier niemand anders op dit eiland. Jij hebt ze weggenomen om mij te pesten, zoals je altijd doet.

DORA : Nu nog mooier zeg.

DOT : Jij hebt ze gestolen !

DORA : Wablief !? Beschuldig jij je beste vriendin van diefstal !?

DOT : Wie steelt is een dief. Zo simpel is dat.

DORA : Dat neem ik niet ! Ik heb je kleren niet gestolen.

DOT : Bewijzen ?

DORA : Wat !? Ik zal je seffens eens wat bewijzen ! (grabbelt Dot vast en wil haar in zee gooien) Ben ik een dief ?

DOT : Nee, nee.

DORA : Nee, Dora. (terwijl Dora Dot afdreigt neemt de baas de rest van de kleren mee)

DOT : Nee Dora.

DORA : (zet haar weer op de grond) En dat ik je nu niet meer hoor. We zullen er wel iets op vinden om...(ontdekt dat haar kleren ook weg zijn)....om...Miljaardeknots ! Mijn jas is ook weg !

DOT : (schiet in wraaknemende lach) Hahahaha !

DORA : (schopt tegen haar achterwerk waardoor Dots lach onmiddellijk verstomd) Zo !

DOT : Zeg, kan jij niet meer tegen een lachje, nee ?

DORA : (kwaad) Nee.

DOT : (kleintjes) Moeten we nu zo blijven lopen Dora ?

DORA : (kwaad) JA !!!

DOT : Denk je dat hij dit een goed plekje zal vinden ?

DORA : (terug ernstig) Ik weet het niet...

(tuurt in de verte) Waar blijft hij eigenlijk ?

DOT : Heb je hem al ooit weten op tijd komen ? Altijd komt hij te laat. Dat doet hij expres, omdat dan iedereen naar hem kijkt we hadden nooit met hem mogen meegaan. Wie haalt het nu in zijn hoofd om naar een speelgoedbeurs te gaan op...Hoe heette die plaats waar we naartoe gingen ?

DORA : Honolulu op Hawaï.

(opent de koffer en neemt er wat speelgoed uit : tol - bal - fietsje)

DOT : (zet zich op het fietsje) Zou dit eiland ook een naam hebben ?

DORA : Natuurlijk. Alle eilanden hebben een naam : Hawaï, Molo-kaï, Monokini.

DOT : Misschien is dit eiland pas uit het water naar boven gekomen. Dan kan het nog geen naam hebben. Wat denk je van...eu.. BANALULU.

DORA : (speelt met de tol) Be-la-che-lijk.

DOT : Nee. BA-NA-LU-LU.

DORA : Waarom Banalulu ?

DOT : Zomaar. Omdat het mooi klinkt. Banalulu.

(zingt en rijdt terwijl op het fietsje)

Banalulu

Banalala

Van je hela

Dolle Dora
 Laat eens rade
 Chokolade
 Laat eens zien
 Een vliegmachien

Vol bananen
 En citroenen
 Pompelmoezen
 Om te zoenen
 Ongespoten
 Kokosnoten

In de bomen
 Van mijn dromen

Ik wil weten
 Wat we eten
 Laat ons zoeken
 In alle hoeken
 Alles is van
 Jou en mij want
 Er is niemand
 Op dit eiland

Banalulu
 Banalala
 Van je hela
 Pepsi-cola
 Laat eens raden
 Chokolade
 Laat eens zien
 Een vliegmachien.

DOT : (kreunt) Ik heb honger Dora.

DORA : Onze baas zal er wel iets op vinden om aan eten te geraken.

DOT : Als we terug thuis zijn eet ik ZO een dikke biefsteak met
 ZO een berg fritten. Als we tenminste nog thuis komen.

DORA : Doe toch niet zo pessimistisch.

DOT : Pepsi...wat ?

DORA : Pes-si-mis-tisch !

DOT : Wat wil dat zeggen ?